

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

254. An Bulla Pee V. quæ incipit, Et si Mendicantium Ordines, sub 17. Kal. Iunii 1567. fuerit revocata per aliam Bullam Greg. XIII. quæ incipit. In tanta, &c. Ex p. 3. tr. 2. r. 107.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

RESOL. CCLIV.

An Bulla Pij V. qua incipit: Et si Mendicantium Ordines, sub 17. Kal. Junij 1567. fuerit reuocata per aliam Bullam Greg. XIII. qua incipit. In tanta, &c. Ex p. 3. tr. 2. Ref. 107.

§. 1. Hic casus multum interest Regularibus, quia Pius V. concedit in dicta Bulla amplissima priuilegia, & ideo dictam constitutionem Greg. XIII. non fuisse promulgatam, nec in praxi receptam, testatur Peyrinus in priuileg. Min. tom. 2. consil. 7. Pij V. §. 1. n. 2. Henrici lib. 7. de Indulg. c. 24. n. 8. Thom. à Iesu de procur. omni. gent. saluan. lib. 12. c. 8. Hieronym. Llamas in meth. p. 1. c. 7. §. 6. Nauar. in man. c. 27. in fine, ubi testatur, quod licet Greg. XIII. voluerit dictam Bullam promulgari, tamen postea non publicauit. At tamen Barbofa de potest. Episc. p. 3. alleg. 76. n. 29. & alij tradunt prædictam Bullam Pij V. fuisse reuocatum, & ad terminos iuris, & Concilij Tridentini redactam

RESOL. CCLV.

An Bulla Pij V. qua incipit: Et si Mendicantium, &c. que amplissima Regularium priuilegia continet, fuerit reuocata per Bullam Greg. XIII. qua incipit: In tanta, &c. Ex p. 1. tr. 2. & Misc. 2. Ref. 6.

§. 1. Negatiuè respondet Pater Bruno de Priuileg. Regul. part. 1. tract. 1. cap. 5. propos. 6. per totam. Probat primò, quia Gregorius in eadem Bulla declarat se moueri ad illam reuocandam quoniam ad ipsum peruenerat, quòd ipsum Pius illum per aliam à se editam, reuocauerat: Sed Pius V. nunquam dictam suam Bullam reuocatoriam, si quæ sit, publicauit, teste Nauar. capit. 25. numer. 5. ergo non fuit reuocata per dictam Bullam Greg. XIII. quoniam vt est communis sententia, cessante causa cessat effectus, vbi in lege, & statuto expressa est causa: vt tenent Rota decision. 337. numer. 3. apud Farinacium part. 1. Recent. Scaccia de appellat. quest. 5. n. 18. Florent. decis. 1. numer. 61. Casar. Argum. de contrariet. leg. quest. 5. numer. 15. Secunda ratio, quoniam posito quòd dicta Bulla Gregorij vim habuerit reuocandi dictam Bullam, illam tamen non reuocaret in multis articulis: quia hæc Bulla Pij continet, Primò, nouas constitutiones contrarias Concilio Tridentino, & iuri communi. Secundò, dicti Concilij declarationes: prioribus derogaret, posterioribus minimè, cum de his nullam penitus mentionem faciat Gregorius: imò illas confirmauit iuxta Rodericum in expositione Cruc. §. 9. dub. 1. numer. 32. & Portell. part. 2. casu 26. numer. 7. Ergo cum huiusmodi declarationes Pij, non faciant contra Tridentinum, cum declarans nihil noui agat, iuxta Clementinam Exiuit de verb. signif. & Glossam in cap. per suas. vers. nono, de donat. & qui declarat legem, non mutat naturam, aut essentiam dispositionis, iuxta Roland. consil. 1. numer. 27. volum. 30. Dec. consil. 1. numer. 311. lib. 9. Menoch. consil. 331. numer. 109. proculdubio declarationes illæ in dicta Bulla Pij V. contentæ, per Bullam Gregorij non reuocantur. Tertia ratio, quia reuocatoria Gregorij cadit supra priuilegia noua à dicto Pio concessa, declaratio autem verborum Concilij non est priuilegium, sed lex, cum Pape declaratio faciat legem: vt tenent Suarez de legib. cap. 1. lib. 6. numer. 6. & seqq. Portell. part. 2. capit. 26. numer. 4. ergo hæc declaratio à Gregorio non est reuocata. Accedit quarta ratio, quòd omnes

declarationes, quæ in dicta Bulla reperiuntur, quæque Concilio Tridentino non opponuntur, sunt in vicidi obseruantia: & quoties Ordinarij conati sunt illis contradicere quasi ab antedicta Gregor. XIII. Bulla reuocatis, Papa, vel Sacra Congregatio illas validas confirmauit, vt ex quarundam enumeratione faciendâ constabit. Nam primò declaratio Pij V. cap. 9. sess. 22. illius Concilij, qua scilicet possunt sæculares audire Missam in Ecclesiâ Regularium, fuit confirmata à Clemente VIII. vt refert Hieron. Rodericus Resol. 25. numer. 5. & ab Urb. VIII. anno 1625. Secundò, declaratio cap. 15. sess. 23. & capit. 10. sess. 25. videlicet, quòd confessorij Monialium non examinentur ab Ordinario, confirmata fuit à dicta Congregatione, vt refert Barbofa in Remissionibus ad sess. 25. capit. 10. Concilij Tridentini. Tertio, declaratio capit. 2. session. 5. quod Concionatores non sint ab Ordinario examinandi ad prædicandum in proprijs Ecclesijs, fuit confirmata in Cong. Cardinalium, vt refert Reginald. lib. 18. numer. 123. Riccius decis. 290. Barbofa ad sess. 5. cap. 2. Quarto, declaratio capit. 5. sess. 25. quòd Episcopus non possit dare licentiam ad ingrediendum in exemptarum Monasteria, aut in Monialium sibi ditorum Regularibus, fuit confirmata ab eadem Congregatione, vt refert Farinacius. Andreas, & Barbofa ad sess. 25. capit. 5. Quintò, declaratio capit. 13. sess. 25. videlicet, quòd quarta funeralis non intelligatur nisi de illo quod affertur die sepultura, fuit etiam à Congregatione confirmata, vt refert Portell. part. 2. cas. & numer. 3. & sic de quibusdam alijs, vt in decursu huius operis videbitur. Vltima ratio est, quòd licet Bulla Gregorij XIII. publicata fuisset, & recepta, tamen postea illam idemmet Gregorius reuocauit, confirmando amplissima confirmatione priuilegia minorum cum clausula derogatoria suæ antedictæ constitutionis, sub datis die 25. Maij 1573. B. qua incipit: ex benigna. Et quoniam omnia verba illius adducere nimis prolixum esset, idèd clausulam derogatoriam quam post confirmata, & concessa de nouo motu proprio, & ex certa scientia minorum priuilegia, & declarationes, sic ponit, Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus super Cathedram, &c. Priuilegijs quoque indultis, & literis Apostolicis etiam in forma Breuis per Leonem X. Clementem VII. Paulum III. Iulium etiam III. Paulum IV. Pium etiam IV. prædictos, ac etiam Pium V. & quoscumque alios Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac etiam Nos, & Sedem eandem, etiam motu proprio, ac scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac cum quibusuis irritatiuis, annullatiuis, cassatiuis, etiam priuilegiorum eorundem reuocatiuis, &c. Quibus omnibus hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus. Ita Pontif. x. Et hæc omnia docet Brunus, vbi supra, qui citat pro sua sententia Llamas, Peyrinum, Thomam à Iesu, & alios, & ad firmanda Priuilegia Regularium maximè se fundat in dicta Bulla Pij V.

2. Sed non desunt Auctores Regulares contrariam sententiam tenentes, & idèd nouissimè doctus Pater Nicolaus Brauis in Tractatu Monastico cap. 1. numer. 9. sic ait, Solum potest esse dubium de priuilegio illo Pij V. quod incipit: Et si Mendicantium, &c. quod etiam pro nostra obseruantia Hispaniæ sicut pro alijs expeditum habemus, tom. 1. priuileg. 8. vbi plura non obstante Concilio conceduntur. Et quidem hoc, dum durauit eius valor, ritè frui poteramus, veruntamen cessauit iam per reuocationem Gregorij XIII. in Bulla, qua incipit, in tantarum, & negotiorum mole, &c. tanquam si tales literæ nunquam emanassent. Et quamuis Henriquez l. 7. de Indulgent.

Sup hoc late in tom. 4. tr. 3. Ref. 87. figuranter à §. 2. &c.

Sup hoc infra in Retol. 345. & in illis eius primæ not. Sup hoc tertio, quamuis non pro examine, ne delectas legere supra doctrinam Ref. 58. & aliterius Ref. eius not.

Sup hoc supra in Refol. 251. §. His tamen.